

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

બોરપુખુરી ટી એસ્ટેટનું મેનેજમેન્ટ

વિરુદ્ધ

પ્રિસાઇડીંગ ઓફિસર, ઇન્ડસ્ટ્રિયલ ટ્રિબ્યુનલ આસામ અને અન્ય

માર્ચ ૧, ૧૯૭૮

[ન્યાયમૂર્તિઓ વી. આર. કિષ્ના ઐયર અને જસવંત સિંઘ]

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, (અધિનિયમ XIV), ૧૯૪૭, કલમ ૩૩

(૩) (બી)-લાગુ પડતી કલમમાં ફેરફાર કરતી અરજીમાં સુધારાને ટ્રિબ્યુનલો દ્વારા મંજૂરી આપવી જોઈએ.

ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ની કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ સમાધાન અધિકારી અથવા બોર્ડ સમક્ષ સમાધાનની કોઈપણ કાર્યવાહી અથવા ઔદ્યોગિક વિવાદના સંદર્ભમાં મધ્યસ્થી અથવા શ્રમ અદાલત અથવા ટ્રિબ્યુનલ અથવા રાષ્ટ્રીય ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષની કોઈપણ કાર્યવાહીની પેન્ડન્સી દરમિયાન,

એમ્પ્લોયર સંબંધિત કામદારોને લાગુ પડતા સ્થાયી આદેશો અનુસાર, વિવાદ, ડિસ્ચાર્જ અથવા સજા સાથે સંકળાયેલા કોઈપણ ગેરવર્તણૂક માટે આવા વિવાદમાં, પછી ભલે તે કામદારને બરતરફી દ્વારા અથવા અન્યથા હોય, જો કે કામદારને એક મહિના માટે તેના વેતનની ચૂકવણી કરવામાં આવી હોય અને એમ્પ્લોયર દ્વારા તે સત્તામંડળને અરજી કરવામાં આવી હોય જે પહેલાં તે કર્મચારીને અરજી કરવામાં આવી હોય. નોકરીદાતા દ્વારા લેવામાં આવેલી કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે કાર્યવાહી બાકી છે. કલમ ૩૩ (બી) હેઠળ, જે કલમ ૩૩ (૨) ને ઓવરરાઈડ કરે છે, કોઈ પણ એમ્પ્લોયર, ઔદ્યોગિક વિવાદના સંદર્ભમાં આવી કોઈ કાર્યવાહીની પેન્ડન્સી દરમિયાન, આવા સંરક્ષિત કામદારને બરતરફ કરીને અથવા અન્યથા સજા કરીને અથવા સજા કરીને આવા વિવાદમાં સંબંધિત કોઈપણ સંરક્ષિત કામદાર સામે કોઈ કાર્યવાહી કરતું નથી.

અપીલકર્તાની સંસ્થાના સ્થાયી આદેશોની કલમ ૧૦ (એ) (૨) હેઠળ ગંભીર ગેરવર્તણૂકના આરોપોના સંદર્ભમાં તેમના દ્વારા રજૂ કરાયેલા અહેવાલમાં સમાવિષ્ટ તપાસ અધિકારીના તારણો સાથે સંમત થઈને, જે સામાવાળા નંબર ૨, એક સંરક્ષિત કામદારને લાગુ પડે છે, મેનેજમેન્ટે તેને બરતરફ કરવાનો નિર્ણય લીધો. સામાવાળા નંબર ૨ એક કામદાર હોવાથી અને ઔદ્યોગિક વિવાદ સંદર્ભ નંબર ૩૫/૧૯૬૪ હોવાથી, ગુવાહાટી ખાતે આસામના ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પેઝિંગ હોવાથી, વ્યવસ્થાપન સામાવાળાને સીધા બરતરફ કરી

શક્યું ન હતું. તદનુસાર, ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના તેના પત્ર દ્વારા, મેનેજમેન્ટે સામાવાળા નંબર ૨ને જાણ કરી હતી કે તેઓ ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ તેમના પર રજૂ કરવામાં આવેલી આરોપપત્રમાં સમાવિષ્ટ આરોપ માટે દોષિત પુરવાર થયા છે અને તેમને કંપનીની સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવશે, પરંતુ કાયદાની કલમ ૩૩ હેઠળ સક્ષમ અધિકારીના આદેશો સુધી સજા અમલમાં મૂકવામાં આવશે નહીં. અને તે દરમિયાન, તેઓ સસ્પેન્શન હેઠળ રહેશે. તે જ તારીખે, વ્યવસ્થાપન-અપીલકર્તા દ્વારા કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) હેઠળ સામાવાળા નંબર ૧ સમક્ષ અરજી કરવામાં આવી હતી. સામાવાળા નંબર ૨એ ૧ ૭ નવેમ્બર, ૧ ૯૭૬ના તેમના પત્ર દ્વારા સ્વીકાર્યું હતું કે તેમને ૧ ૦ નવેમ્બર, ૧ ૯૬૬ના પત્ર મુજબ હજુ સુધી બરતરફ કરવામાં આવ્યા ન હતા, પરંતુ સંબંધિત સત્તામંડળના નિર્ણય સુધી માત્ર પગાર વિના સસ્પેન્શન હેઠળ રહેવું પડ્યું હતું, તેમણે અપીલકર્તાને વિનંતી કરી હતી કે તેઓ તેમને રેશન (કર્મચારીઓના રેશન દર મુજબ) મેળવવાના વિશેષાધિકારોનો લાભ લેવાની મંજૂરી આપે અને નિયમો અનુસાર ચા અને બળતણનો મફત પુરવઠો મેળવે. ત્યારબાદ, ૨૪ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ સામાવાળાએ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ કાયદાની કલમ ૩૩એ હેઠળ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી, જેમાં અપીલકર્તાની કલમ ૩૩ની જોગવાઈના ઉલ્લંઘનનો આરોપ મૂક્યો હતો અને આ મામલે નિર્ણય લેવાની વિનંતી કરી હતી. ૨૭ જૂન, ૧૯૬૭ના રોજ જ્યારે કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ અપીલકર્તાની મૂળ અરજી બાકી હતી, ત્યારે અપીલકર્તાએ ઔદ્યોગિક

ટ્રિબ્યુનલમાં અરજી કરીને વિનંતી કરી હતી કે ઉપરોક્ત અરજીને કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળ એક તરીકે ગણવામાં આવે. ૧૦ જુલાઈ, ૧૯૬૭ના તેમના આદેશ દ્વારા, સામાવાળા નંબર ૧એ કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) હેઠળ વ્યવસ્થાપનની મૂળ અરજીને કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળની એક તરીકે ગણવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને તેને જાળવી ન શકાય તેવી ધારણા તરીકે નકારી કાઢી હતી કે મેનેજમેન્ટે ટ્રિબ્યુનલની પરવાનગી મેળવ્યા વિના સામાવાળાને બરતરફ કરીને કાયદાની જોગવાઈઓનું ઉલ્લંઘન કર્યું હતું. આસામ વડી અદાલતમાં અપીલકર્તા દ્વારા ઉપરોક્ત આદેશો પર આક્ષેપ કરતી રિટ અરજીને એ નિરીક્ષણ સાથે ફગાવી દેવામાં આવી હતી કે કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) ની જોગવાઈઓનું પાલન કર્યા વિના બરતરફીની સજા પહેલેથી જ લાદવામાં આવી છે, એક પૂર્વ પોસ્ટ વાસ્તવિક મંજૂરી આપી શકાતી નથી.

વિશેષ પરવાનગી દ્વારા અપીલને મંજૂરી આપતા, અદાલતે

ઠેરવ્યું: ૧ ન્યાય આપવાની ફરજ બજાવતી અદાલતોએ યાદ રાખવું પડશે કે તે સ્વરૂપ નથી પરંતુ તે બાબતનો સાર છે જેની તપાસ કરવાની છે અને પક્ષકારોને તેમના કેસોના સંચાલનમાં તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલી અજાણતા ભૂલો માટે સજા કરી શકાતી નથી. અદાલતો માટે એ યાદ રાખવું પણ એટલું જ મહત્વપૂર્ણ છે કે ન્યાયને પ્રોત્સાહન આપવા માટે કેટલીકવાર યોગ્ય કેસોમાં

દલીલોનું અર્થઘટન ખૂબ તકનીકી રીતે અથવા પાંડિત્યપૂર્ણ રીતે નહીં પરંતુ ન્યાયી અને વાજબી રીતે કરવું જરૂરી છે. [જજ એફ-૭]

વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા મેચ કંપની વિ. કામદારો, [૧૯૬૩] પૃષ્ઠ ૪૬૪ પર ૨ LLJ જપ્ત એ અરજી કરી હતી.

૨. શ્રમ અદાલતો અને ટ્રિબ્યુનલ્સ પક્ષકારોને ન્યાયના હિતમાં તેમની દલીલોમાં ફેરફાર કરવા માટે કોઈ પરોક્ષ હેતુથી પ્રેરિત ન થાય ત્યારે મંજૂરી આપવા માટે સક્ષમ છે. [જજ એ]

ત્યારબાદ પટના ઇલેક્ટ્રિક સપ્લાય કંપની લિમિટેડ, પટના વિ. બાલી બાઈ અને અન્ય [૧૯૫૮] એસસીઆર ૮૭૧ આવ્યા.

૩. વર્તમાન કિસ્સામાં:- (અ) અપીલકર્તાની મૂળ અરજી, હકીકતમાં અને અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૩) હેઠળ પરવાનગી માટેની સામગ્રી હોવાથી, ટ્રિબ્યુનલે નીચેના મુદ્દાઓ પર ગયા પછી કાયદાને અનુરૂપ તેનો નિકાલ કરવો જોઈએ.

૧ શું તે નિર્ણાયક રીતે સાબિત થાય છે કે ઉપરોક્ત ચેક નંબર ૫૩ પર બોરપુકબુરી ટી એસ્ટેટના મેનેજરની સહીઓ બનાવટી હતી?

૨. અપીલકર્તા દ્વારા ઉપરોક્ત ચેકના સંદર્ભમાં પોલીસને આપેલા અહેવાલનું શું થયું અને તે અહેવાલના પરિણામની કથિત છેતરપિંડીના સત્ય અથવા અન્યથા પર શું અસર થાય છે?

૩. શું સામાવાળાને બરતરફ કરવા માટેનો પ્રથમ દૃષ્ટિએ કેસ અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવે છે?

૪. શું સામાવાળાને બરતરફ કરવાનો અપીલકર્તાનો નિર્ણય પ્રામાણિક હતો કે તે કોઈ અન્યાયી શ્રમ પ્રથા અથવા પીડિતાનું પરિણામ હતું?

૫. શું સામાવાળા તપાસના સમાપન અને ટ્રિબ્યુનલના અંતિમ આદેશ વચ્ચેના ગાળામાં કોઈપણ ચુકવણી માટે હક્કાર હતો? [જજપ એ-૬]

[કોર્ટે સૂચવેલા મુદ્દાઓમાં ગયા પછી આદેશની પ્રાપ્તિના છ મહિનાથી વધુ ન હોય તેવી મહત્તમ રવાનગી સાથે આ બાબતનો નિકાલ કરવા માટે વધુ નિર્દેશો આપ્યા હતા]

દીવાની અપીલીય હકૂમત: દીવાની અપીલ નંબર ૧૭૬૪/૧૯૭૧.

(દીવાની રૂલ નંબર. ૨૩૬/૧૯૬૭માં ગુવાહાટી ખાતેની આસામ અને નાગાલેન્ડ વડી અદાલતના તારીખ ૧૮મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ના રોજના ચુકાદા અને આદેશમાંથી વિશેષ પરવાનગી દ્વારા અપીલ)

અપીલકર્તા તરફે એફ. એસ. નારિનિયન, પી. એચ. પારેખ અને એસ. એન. ચૌધરી.

સામાવાળા નંબર ૨ તરફે કે. પી. ગુપ્તા અને બી. બી. તવાકલે.

સામાવાળા નં. ૧ તરફે ગેરહાજરી.

અદાલતનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તી જસવંત સિંઘે આપ્યો હતો.

વિશેષ પરવાનગી દ્વારા આ અપીલ આસામ અને નાગાલેન્ડની વડી અદાલતના ૧૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૭૦ના ચુકાદા અને આદેશ સામે નિર્દેશિત છે, જે

વર્તમાન અપીલકર્તા દ્વારા દાખલ કરાયેલ દીવાની રૂલ નંબર ૨૩૬/૧૯૬૭ માં પસાર કરવામાં આવ્યો હતો.

આ અપીલને જન્મ આપતા તથ્યો આ પ્રમાણે છે: શ્રી નરેશ કુમાર ગાંગુલી, સામાવાળા નંબર ૨ (ત્યારબાદ 'સામાવાળા' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે), બિશ્નોથ ટી કંપની લિમિટેડ (જે ચાની ખેતી અને ઉત્પાદનમાં રોકાયેલ છે અને તેનો વ્યવસાય ચાલુ રાખવા માટે વિવિધ શ્રેણીઓના કામદારોને મોટી સંખ્યામાં રોજગારી આપે છે) સાથે જોડાયેલા બોરપુખુરી ટી એસ્ટેટમાં બીજા કારકુન તરીકે કાર્યરત હતા અને ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ (ત્યારબાદ 'અધિનિયમ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) ની કલમ ૩૩ (૩) ના અર્થમાં 'સંરક્ષિત કામદાર' તરીકે માન્યતા આપવામાં આવી હતી. ૧૧ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ, કંપનીના ચેક નંબર ૫૩ પર કથિત રીતે બોરપુખુરી ટી એસ્ટેટના મેનેજરની બનાવટી સહીઓ હતી, જેને સ્થાનિક બેન્કર પાસેથી રોકડમાં ફેરવવામાં આવી હતી. તપાસ દરમિયાન ફેક્ટરીના ચોકીદાર માનસીદ મુંડાએ જણાવ્યું હતું કે સામાવાળાની સૂચના હેઠળ ચેકને રોકડ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેની આવક રૂ. ૬૮૦/- બગીચામાં બાદમાં સોંપવામાં આવ્યા હતા. ઓફિસ. સામાવાળાનું કૃત્ય પ્રથમ દૃષ્ટિએ ઇ. એસ. ટેબ્લિશમેન્ટના સ્થાયી આદેશોની કલમ ૧૦ (એ) (૨) હેઠળ ગંભીર ગેરવર્તણૂક હોવાનું જણાતાં, ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ તેમના પર આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું,

જેમાં તેમના પર ઉપરોક્ત ચેક પર મેનેજરની બનાવટી સહી કરીને સ્થાનિક બેન્કર પાસેથી મની મેળવવાનો આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો અને તેમને આ સંબંધમાં પોતાનો ખુલાસો રજૂ કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું, જે તેમણે ૨૨ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ કર્યું હતું. સામાવાળા દ્વારા આપવામાં આવેલ ખુલાસો (જે અસ્વીકારનો હતો) અસંતોષકારક હોવાનું જણાતાં, કંપનીના અધીક્ષક શ્રી આર. આર. એલ. પેનોલ દ્વારા આરોપની તપાસ હાથ ધરવામાં આવી હતી. સમગ્ર તપાસ દરમિયાન હાજર રહેલા સામાવાળાને કંપની વતી રજૂ કરાયેલા સાક્ષીઓની ઉલટ તપાસ કરવાની અને તેના બચાવમાં પુરાવા રજૂ કરવાની તક આપવામાં આવી હતી. તપાસના અંતે, તપાસ અધિકારીએ પોતાનો અહેવાલ સુપરત કર્યો હતો જેમાં જણાવ્યું હતું કે તપાસ દરમિયાન રજૂ કરવામાં આવેલી સામગ્રી સાબિત કરે છે કે સામાવાળા સ્થાયી આદેશની ઉપરોક્ત કલમ દ્વારા કલ્પના કરાયેલ ગંભીર ગેરવર્તણૂક માટે દોષિત હતો. આથી મેનેજમેન્ટે સામાવાળાને બરતરફ કરવાનો નિર્ણય લીધો હતો. સામાવાળા એક સંરક્ષિત કામદાર હોવાથી અને ઔદ્યોગિક વિવાદ, સંદર્ભ નંબર ૩૫/૧૯૬૪ હોવાથી, ગૌહાટી ખાતે આસામના ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પેલિંગ હોવાથી, મેનેજમેન્ટ સામાવાળાને તરત બરતરફ કરી શક્યું ન હતું. તદ્દનુસાર, ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના તેના પત્ર દ્વારા, મેનેજમેન્ટે સામાવાળાને જાણ કરી હતી કે તે ૧૯ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ તેમના પર સોંપવામાં આવેલી આરોપપત્રમાં સમાવિષ્ટ આરોપ માટે દોષિત પુરવાર થયો છે અને તેમને કંપનીની સેવામાંથી

બરતરફ કરવામાં આવશે, પરંતુ કાયદાની કલમ ૩૩ હેઠળ સક્ષમ અધિકારીના આદેશો સુધી સજા અમલમાં મૂકવામાં આવશે નહીં અને તે દરમિયાન તે સસ્પેન્શન હેઠળ રહેશે. અપીલકર્તા વતી સામાવાળાને ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ લખાયેલ સંદેશાવ્યવહાર નીચે મુજબ હતો:—

"શ્રી એન. કે. ગાંગુલી,
૨એન. ડી. કાર્કુન,
બોરપુખુરી ટી ઇ
પી ઓ ચરાલી.

પ્રિય સર,

તમને આથી જાણ કરવામાં આવે છે કે મારા ૧૯મી સપ્ટેમ્બર, ૧૯૬૬ના પત્રમાં તમને આપવામાં આવેલા આરોપના સ્થાયી આદેશો દ્વારા સૂચવ્યા મુજબ તમારા કેસની યોગ્ય સુનાવણી પછી તમે દોષિત ઠર્યા છો.

તે મુજબ તમને જાણ કરવામાં આવે છે કે તે તમને કંપનીની સેવામાંથી બરતરફ કરશે.

આ સજા ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમ, ૧૯૪૭ ની કલમ ૩૩ હેઠળ સક્ષમ અધિકારીના આદેશો સુધી અમલમાં મૂકવામાં આવશે નહીં અને તે દરમિયાન તમે તાત્કાલિક સસ્પેન્શનમાં રહેશો. જેમ કે તમારી સામેના આરોપની

મારી તપાસ પૂર્ણ થઈ ગઈ છે, તમને સસ્પેન્શનના આ સમયગાળા દરમિયાન કોઈ નિર્વાહ ભથ્થું મળશે નહીં.

તમારી વફાદારીથી,
એસ. ડી. / – ડબલ્યુ. પી. સ્વર,
સહાયક-પ્રભારી " .

તે જ તારીખે, વ્યવસ્થાપન દ્વારા કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) હેઠળ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ, ગુવાહાટીના પીઠાસીન અધિકારી સમક્ષ અરજી કરવામા આવી હતી. ૧૭ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ ના રોજ, સામાવાળાએ બોરપુખુરી ટી એસ્ટેટના મેનેજરને નીચેનો સંદેશાવ્યવહાર કર્યો:-

"મેનેજર,
બોરપુખુરી ટી એસ્ટેટ,
ચારેલ પી. ઓ.
સાહેબ,

તમારા ૧૦/૧૧/૧૯૬૬ તારીખના પત્ર પરથી મને લાગે છે કે મને હજુ સુધી બરતરફ કરવામાં આવ્યો નથી, માત્ર જ્યાં સુધી તમને ઓથોરિટી તરફથી કોઈ નિર્ણય ન મળે ત્યાં સુધી મારે પગાર વિના સસ્પેન્શન પર રહેવું પડશે.

તેથી, મને હજી બરતરફ કરવામાં આવ્યો નથી, તેથી તમે મને નીચે મુજબ કંપની સાથેની કોઈપણ સેવાના સંબંધમાં વિશેષાધિકારનો લાભ લેવાની મંજૂરી આપશો અને જો હોય તો અન્ય.

(૧) રેશન "ચોખા અને અઢા" (કર્મચારીઓના રેશનના દર મુજબ)

(૨) ચા "મફત" (હજી પછા મને એક મહિનાનું રાશન મળવાનું બાકી છે)

(૩) ફાયર-લાકડું "મફત (વર્ષના આગામી મહિનાઓ માટે પહેલેથી જ મેળવવાનું છે).

આ મામલે તમારી વહેલી કાર્યવાહીથી હું ખુશ થઈશ. વહેલી પુષ્ટિ માટે વિનંતી કરવી.

તમારી વફાદારીથી,

એસ. ડી. / – એન. કે. ગાંગુલી

રએન. ડી. કારકુન ".

૨૪ ડિસેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ સામાવાળાએ ઇન્ડસ-ટ્રાયલ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ કાયદાની કલમ ૩૩એ હેઠળ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી, જેમાં અપીલકર્તા દ્વારા કાયદાની કલમ ૩૩ની જોગવાઈઓનું ઉલ્લંઘન કરવાનો આરોપ મૂક્યો હતો અને આ મામલે નિર્ણય માટે પ્રાર્થના કરી હતી. ૨૭ જૂન, ૧૯૬૭ના રોજ, જ્યારે કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ તેની મૂળ અરજી હજી બાકી હતી, ત્યારે

અપીલકર્તાએ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલમાં અરજી કરીને વિનંતી કરી હતી કે ઉપરોક્ત અરજીને કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળ એક તરીકે ગણવામાં આવે. આ અરજી સંદર્ભની સુવિધા માટે નીચે પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે:—

"૧. – ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૨) (બી) હેઠળ અરજી સબમિટ કરવામાં અરજદાર દ્વારા અજાણતાં કરવામાં આવેલી તકનીકી ભૂલ હતી.

૨. અરજીનું વાંચન સ્પષ્ટપણે સૂચવે છે કે મેનેજમેન્ટ હકીકતમાં અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૩) ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવાનો ઇરાદો ધરાવે છે અને ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૨) નું નહીં, જો કે અરજીને આ રીતે વર્ણવવામાં આવી છે.

૩. શ્રી એન. કે. ગાંગુલીને સંબોધીને ૧૦મી નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ મેનેજમેન્ટનો પત્ર પણ સૂચવે છે કે આઈ. ડી. અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૩) હેઠળ કાર્યવાહી કરવામાં આવી રહી હતી.

તેથી, એવી પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે, માનનીય ટ્રિબ્યુનલ આ અરજીને ઔદ્યોગિક વિવાદ અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૩) અને આ વગેરે તરીકે ગણી શકે.

૧૦ જુલાઈ, ૧૯૬૭ના તેમના આદેશ દ્વારા, ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલના પીઠાસીન અધિકારીએ કાયદાની કલમ ૩૩ (૨) હેઠળ વ્યવસ્થાપનની મૂળ

અરજીને કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળની એક તરીકે ગણવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને તેને નકારી કાઢી હતી કે મેનેજમેન્ટે સામાવાળાને બરતરફ કરીને કાયદાની જોગવાઈઓનું ઉદ્ધંધન કર્યું હતું, જે 'ટ્રિબ્યુનલની પરવાનગી મેળવ્યા વિના' સ્વીકૃત રીતે સંરક્ષિત કામદાર હતો. આ આદેશથી નારાજ થઈને, મેનેજમેન્ટે બંધારણના અનુચ્છેદ ૨૨૬ હેઠળ વડી અદાલત સમક્ષ અરજી દાખલ કરી હતી જેમાં ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલના ૧૦ જુલાઈ, ૧૯૬૭ના ઉપરોક્ત આદેશને રદ કરતી પ્રમાણપત્ર અથવા આદેશની રિટ અથવા અન્ય કોઈ યોગ્ય રિટ જારી કરવાની માંગ કરવામાં આવી હતી, પરંતુ તેને એ નિરીક્ષણ સાથે ફગાવી દેવામાં આવી હતી કે બરતરફીની સજા કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) ની જોગવાઈઓનું પાલન કર્યા વિના પહેલેથી જ લાદવામાં આવી છે, જે પૂર્વ પોસ્ટ ફેક્ટો પરવાનગી આપી શકાતી નથી. આ આદેશની વિરુદ્ધમાં મેનેજમેન્ટ આ અદાલતમાં અપીલ કરવા આવ્યું છે.

અપીલના સમર્થનમાં હાજર રહેલા શ્રી નરીમાને વિનંતી કરી છે કે જો કોઈ એમ્પ્લોયર કામદારની બરતરફીને યોગ્ય ઠેરવતા પ્રથમ દૃષ્ટિએ કેસ ન બનાવી શક્યો હોય અથવા જો તેને લાગે કે એમ્પ્લોયર અયોગ્ય શ્રમ પ્રથા અથવા અત્યાચાર માટે દોષિત હોવાનું સાબિત કરવા માટે કોઈ સામગ્રી છે, તો અપીલકર્તાએ કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) ની જોગવાઈઓનું ઉદ્ધંધન કર્યું છે અથવા ઇનકાર કર્યો છે તેવું માનવા માટે ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ માટે તાત્કાલિક કેસમાં કોઈ વાજબીપણું નથી. અપીલકર્તાની ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ની તેની મૂળ

અરજીને અધિનિયમની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળ તેની ટીલ સામગ્રીને અવગણીને એક તરીકે ગણવાની વિનંતી સ્વીકારવી.

શ્રી નરીમન દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોમાં આપણને નોંધપાત્ર બળ મળે છે. કેસની હકીકતો અને સંજોગો, ખાસ કરીને ઉપર પુનઃઉત્પાદિત કરેલા પત્રવ્યવહારના રેખાંકિત ભાગો એટલે કે અપીલકર્તાએ સામાવાળાને ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ લખેલા પ્રથમ પત્રમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે યોગ્ય તપાસ બાદ તે દોષિત પુરવાર થયો હોવાથી તેને કંપનીની સેવામાંથી બરતરફ કરવામાં આવશે, પરંતુ કાયદાની કલમ ૩૩ હેઠળ સક્ષમ અધિકારીના આદેશો સુધી સજા અમલમાં મૂકવામાં આવશે નહીં અને તે દરમિયાન તે સસ્પેન્શન હેઠળ રહેશે, અને સામાવાળાની પોતાની અરજી ૧૭ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ મેનેજમેન્ટને તેની સેવા સાથે સંબંધિત રેશન વગેરેના વિશેષાધિકારોનો લાભ લેવાની પરવાનગી માટે કરવામાં આવી હતી. તેને 'હજુ સુધી' બરતરફ કરવામાં આવ્યો નથી તેવી અરજી, તેમજ ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજ ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલને અપીલકર્તાની અરજીના પરિચ્છેદ ૧૦ના અંતિમ ભાગમાં કરવામાં આવેલા દાવાઓ કે સામાવાળા કામદારને જાણ કરવામાં આવી હતી કે અપીલકર્તાએ નિર્ણય લીધો હતો કે તેને સ્થાયી આદેશોની કલમ ૧૦ (એ) (૨) હેઠળ ગેરવર્તણૂક માટે બરતરફ કરવો જોઈએ, પરંતુ જ્યાં સુધી ટ્રિબ્યુનલની મંજૂરી ન મળે ત્યાં સુધી તે સસ્પેન્શન હેઠળ રહેશે, તે સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે

અપીલકર્તાએ સામાવાળાને બરતરફ કર્યો ન હતો, પરંતુ માત્ર તેને બરતરફ કરવાનો નિર્ણય લીધો હતો, અને ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ અને વડી અદાલતને સ્પષ્ટ રીતે જાણ કરવામાં આવી હતી તેનાથી વિપરીત હરાજી કરવી ખોટી છે. તે દુર્ભાગ્યપૂર્ણ છે કે ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ અને વડી અદાલત બંનેએ કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળ અને કલમમાં તેની મૂળ અરજીને એક તરીકે ગણવાની અપીલકર્તાની વિનંતીને નકારી કાઢવાને યોગ્ય ઠેરવવા માટે અહીં અને ત્યાં કેટલાક છૂટાછવાયા શબ્દોને પકડવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. ન્યાય આપવાની ફરજ બજાવતી અદાલતોએ ચાદ રાખવું પડશે કે તે સ્વરૂપ નથી પરંતુ તે બાબતનો સાર છે જેના પર ધ્યાન આપવું જોઈએ અને પક્ષકારોને તેમના કેસોના સંચાલનમાં તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલી અજાણતા ભૂલો માટે સજા કરી શકાતી નથી. વેસ્ટર્ન ઇન્ડિયા મેચ કંપની લિમિટેડ વિરુદ્ધ આ અદાલત દ્વારા કરવામાં આવેલા નીચેના અવલોકનોતેમના કામદારો, [૧૯૬૩] ૨ એલ. એલ. જે. ૪૫૯, ૪૬૪, આ સંબંધમાં વિરુદ્ધ છે:—

ફરીથી, અદાલતો સમક્ષ આવતા મોટાભાગના પ્રશ્નોની જેમ, તે પદાર્થ છે જે મહત્વ ધરાવે છે અને સ્વરૂપ નથી; અને પદાર્થની ખાતરી કરવા માટે સંબંધિત દરેક હકીકત અને સંજોગો કાળજીપૂર્વક ધ્યાન આપવા પાત્ર છે.

અદાલત માટે એ ચાદ રાખવું પણ એટલું જ મહત્વપૂર્ણ છે કે ન્યાયને પ્રોત્સાહન આપવા માટે કેટલીકવાર યોગ્ય કેસોમાં દલીલોનું અર્થઘટન ખૂબ તકનીકી રીતે અથવા પાંડિત્યપૂર્ણ રીતે નહીં પરંતુ ન્યાયી અને વાજબી રીતે કરવું જરૂરી છે.

તેથી પટના ઇલેક્ટ્રિક સપ્લાય કંપની લિમિટેડ, પટના વિ. બાલી બાઈ અને અન્ય, (૧૯૫૮) એસસીઆર ૮૭૧ માં આ અદાલતના અવલોકનોની સંપૂર્ણતાને ધ્યાનમાં રાખીને કે શ્રમ અદાલતો અને ટ્રિબ્યુનલ્સ પક્ષકારોને ન્યાયના હિતોને ટેકો આપવા માટે તેમની દલીલોમાં ફેરફાર કરવાના કોઈ પરોક્ષ હેતુથી સક્રિય ન થાય ત્યારે મંજૂરી આપવા માટે સક્ષમ છે, અમારો મત છે કે વર્તમાન એક વિશિષ્ટ રીતે યોગ્ય કેસ છે જેમાં ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલે અપીલકર્તાની મૂળ અરજીને ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ જે હકીકતમાં અને સારમાં હતી. કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળ એક તરીકે પરવાનગી માટે અને નીચેના મુદ્દાઓ પર ગયા પછી કાયદાને અનુરૂપ તેનો નિકાલ કરવો:—

૧ શું તે નિર્ણાયક રીતે સાબિત થાય છે કે બોરપુખુરીના સંચાલકની સહીઓ બનાવટી હતી?

૨. અપીલકર્તા દ્વારા ઉપરોક્ત ચેકના સંદર્ભમાં પોલીસને આપેલા અહેવાલનું શું થયું અને તે અહેવાલના પરિણામની કથિત છેતરપિંડીના સત્ય અથવા અન્યથા પર શું અસર થાય છે?

૩. શું સામાવાળાને બરતરફ કરવા માટેનો પ્રથમ દૃષ્ટિએ કેસ અપીલકર્તા દ્વારા કરવામાં આવે છે?

૪. શું સામાવાળાને બરતરફ કરવાનો અપીલકર્તાનો નિર્ણય પ્રામાણિક હતો કે તે કોઈ અન્યાયી શ્રમ પ્રથા અથવા પીડિતાનું પરિણામ હતું?

૫. શું સામાવાળા તપાસના સમાપન અને ટ્રિબ્યુનલના અંતિમ આદેશ વચ્ચેના ગાળામાં કોઈપણ ચુકવણી માટે હકદાર હતો?

તદનુસાર, અમે અપીલને મંજૂરી આપીએ છીએ, ઔદ્યોગિક ટ્રિબ્યુનલ અને વડી અદાલત ઉપરોક્ત આદેશોને રદ કરીએ છીએ અને અપીલકર્તાની ૧૦ નવેમ્બર, ૧૯૬૬ના રોજની ઉપરોક્ત અરજીને કાયદાની કલમ ૩૩ (૩) (બી) હેઠળની અરજી તરીકે ગણવાના નિર્દેશ સાથે કેસને અપીલકર્તાને મોકલીએ છીએ અને ઉપરોક્ત મુદ્દામાં ગયા પછી, આદેશની પ્રાપ્તિના છ મહિનાથી વધુ ન હોય તેવા મહત્તમ પ્રેષણ સાથે તેનો નિકાલ કરીએ છીએ. પક્ષકારોને ઉપરોક્ત મુદ્દાઓના સંદર્ભમાં તેઓ ઇચ્છે તેવા પુરાવા રજૂ કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે. આ અપીલનો ખર્ચ અપીલકર્તા દ્વારા બીજા સામાવાળા કામદારને

ચૂકવવામાં આવશે. તેનું પ્રમાણ રૂ. ૧૫૦૦/- થાય છે. સીએમપી
૫૪૧૧/૭૧માં હુકમ ચથાવત્ રહેશે.

એસ. આર.

અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવી.

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.